

Da den første samling med »Eks Libris« blev udgivet i 2012 og blev rosende anmeldt i Jyllands-Posten af kulturredaktør Jakob Levinsen, var det striben om »Mis med de Store Kugler«, han valgte at bringe over en halv side i avisen.

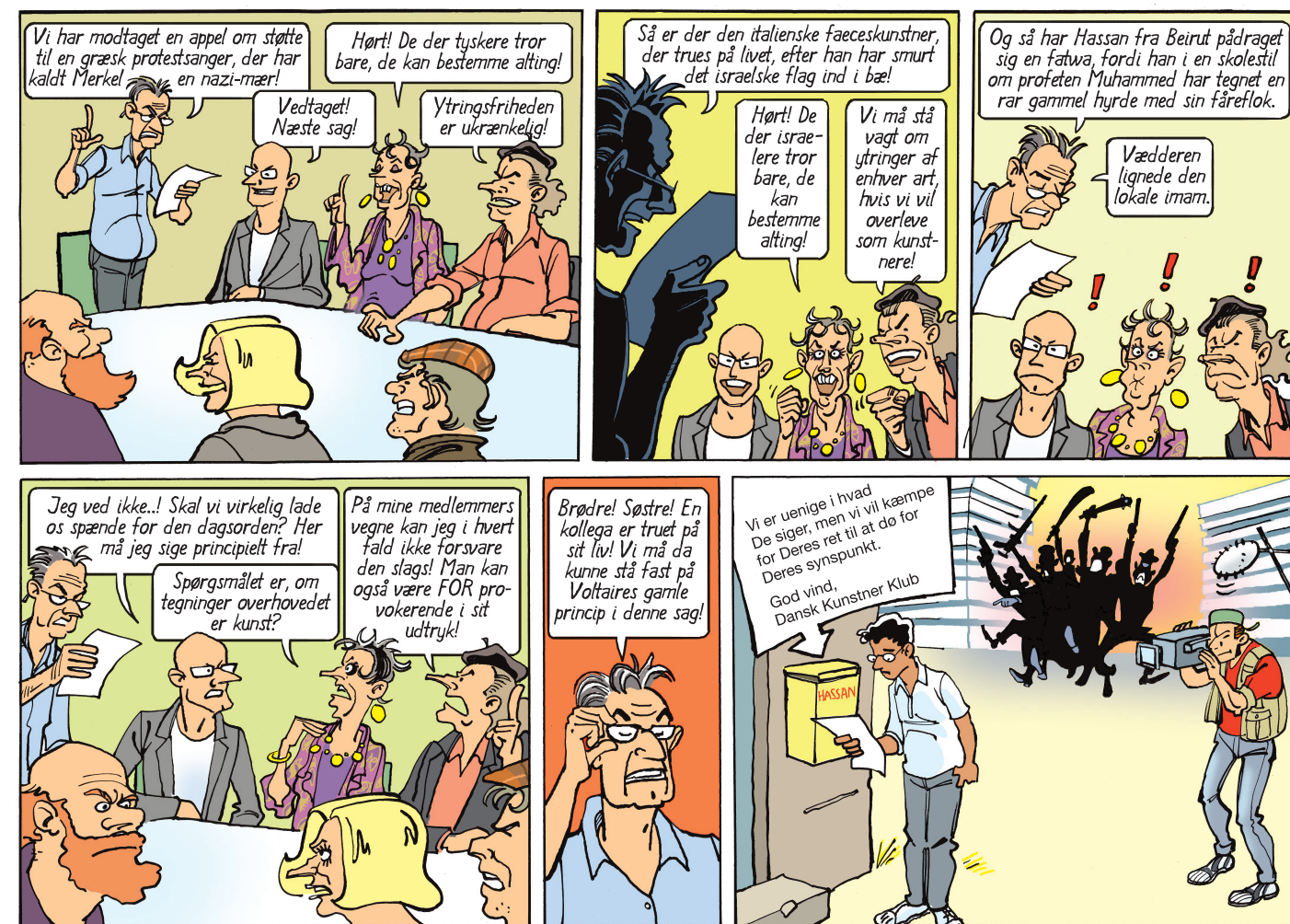
2013

2014

Vi udsendte senere »Mis med de Store Kugler« som billedbog. Den kom i 3. oplag. Der kom også en julebog.

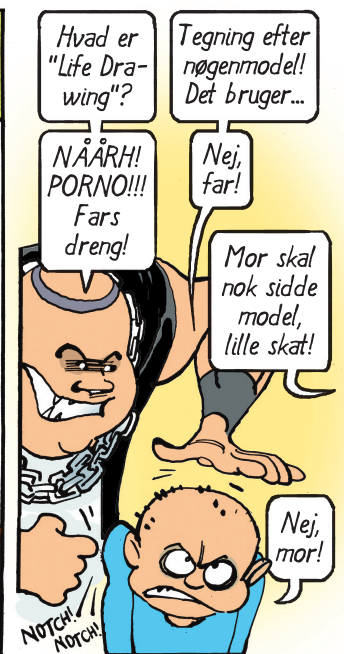
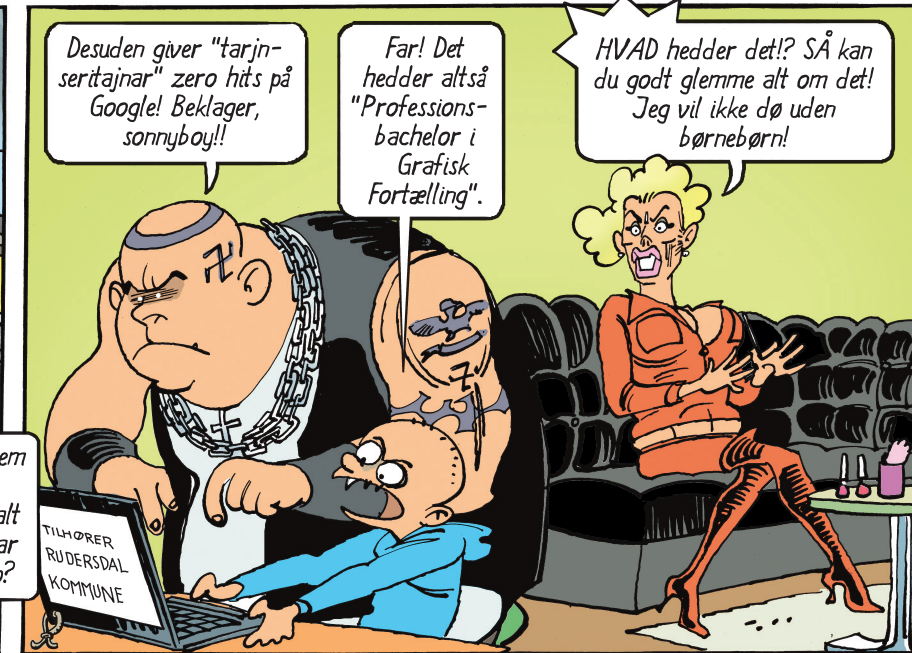
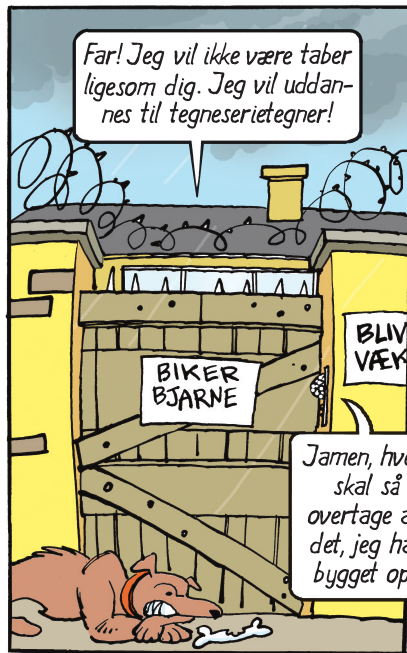
Da de første dødstrusler mod Muhammed-tegnerne tikkede ind december 2005, var jeg formand for Danske Tegneserieskabere og foreslog sammen med Danske Bladtegnere og de to forfatterforeninger, at Dansk Kunstnerråd skulle udsende en erklæring om, at danske kunstnere tog afstand fra dødstruslerne. Det tog tre timer at enes om en meget vattet erklæring om, at Dansk Kunstnerråd tog afstand fra »trusler af enhver art« mod kunstnere »over hele verden«.

alléen, trods alt), så ville Jussi, **Carl Mørck** og hele **afdeling Q** forlade kommunen – og så skulle der måske alligevel ikke indspilles film i Allerød. Efter hvad jeg har hørt, faldt byrødderne til patten, efter at Jussi havde lukket dem alle sammen inde i en tryktank med begrænset iltforsyning, hvorefter de én efter én nikkede ja til projektet. Herefter erklærede Jussi glad, at nu blev hele storfamilien boende. Det holdt dog kun til 2016, hvor den

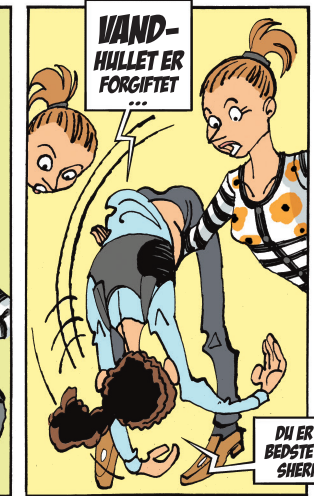
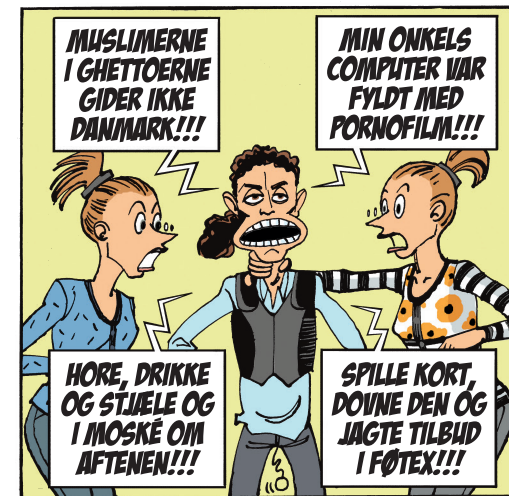
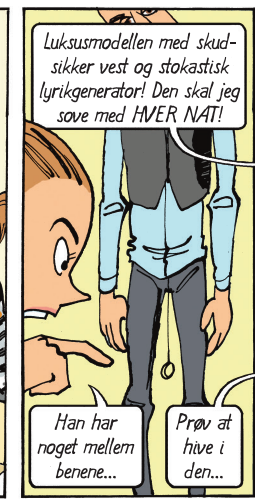
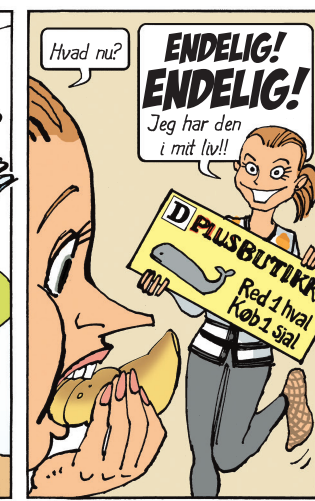
rastløse Jussi flyttede til »en stor kasse i Valby«, som han fem år senere solgte med en fortjeneste på 10 millioner. Man skulle være blevet ejendomsmægler ligesom ham.

Årets Nobelpris i litteratur gik til den kinesiske forfatter **Mo Yans** »hallucinatoriske realisme«. »Et enestående forfatterskab, som giver os et unikt indblik i unikke miljøer på en unik måde,« lød den noget plaprende begrundelse. Få udenfor

Den første stribe, hvor Biker Bjarne Jr. lufter idéen om at blive tegneserieskaber og ikke følge i sin fars fodspor.

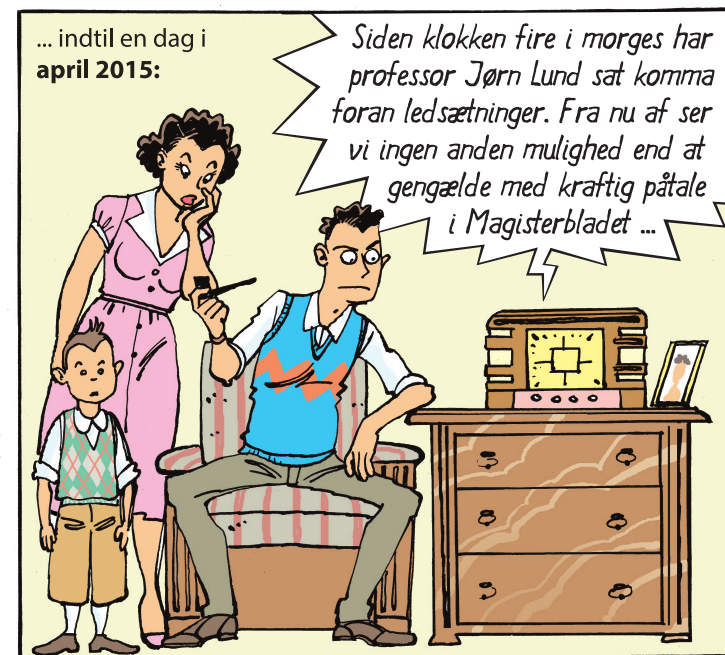
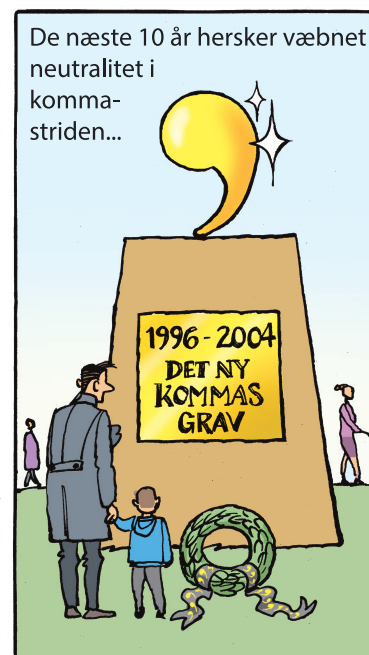
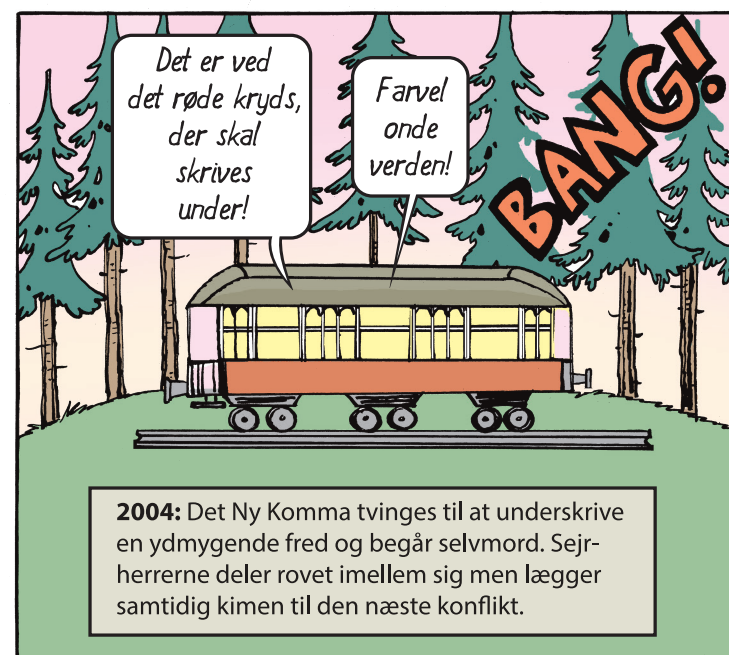
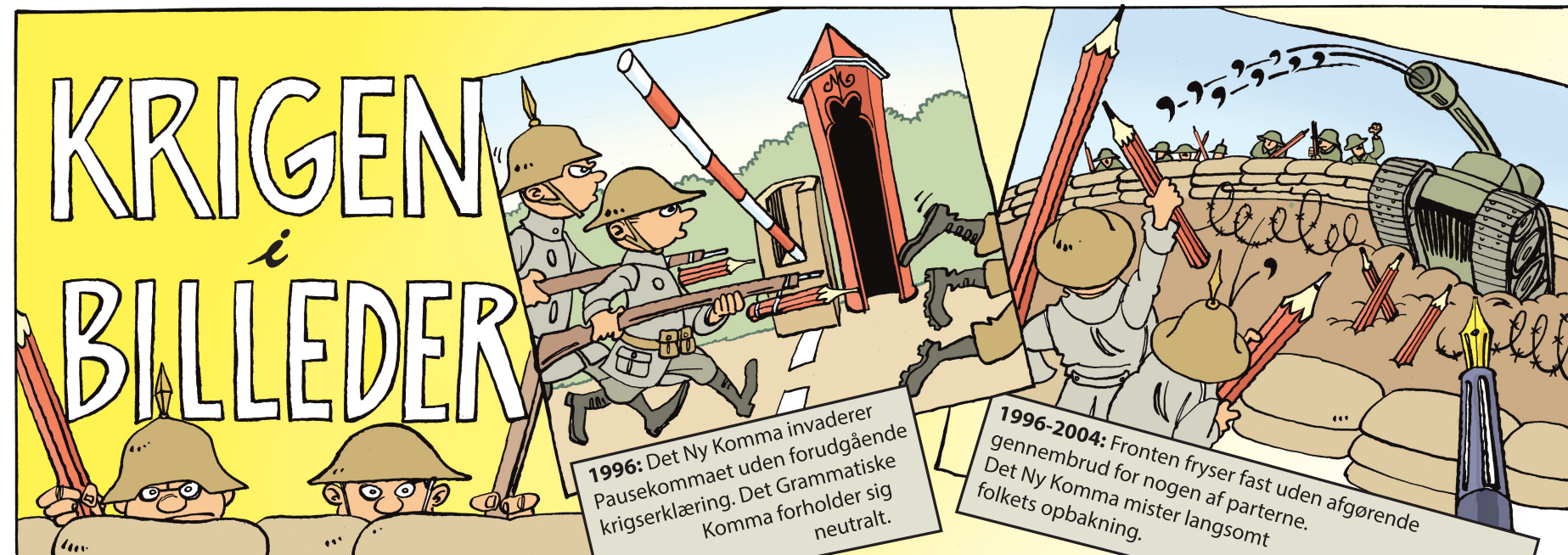
Stribe, der fokuserer på Yahya Hassans tilsyneladende popularitet blandt yngre MILFs. Her er det Sune Lynders to søstre, der bestiller ham hjem som talende krammebamse. Hans replikker på næstsiste billede er tyvstjålet fra hovedpersonen Woody i filmen »Toy Story«, mens replikkerne i tredjesiste billede er autentiske Hassan-citater.

Gyldendals direktør Stig Andersen ønskede derfor fremover »at have så få faste omkostninger som muligt,« udtalte han til DR Kultur. Som forfatter kan jeg kun være enig.

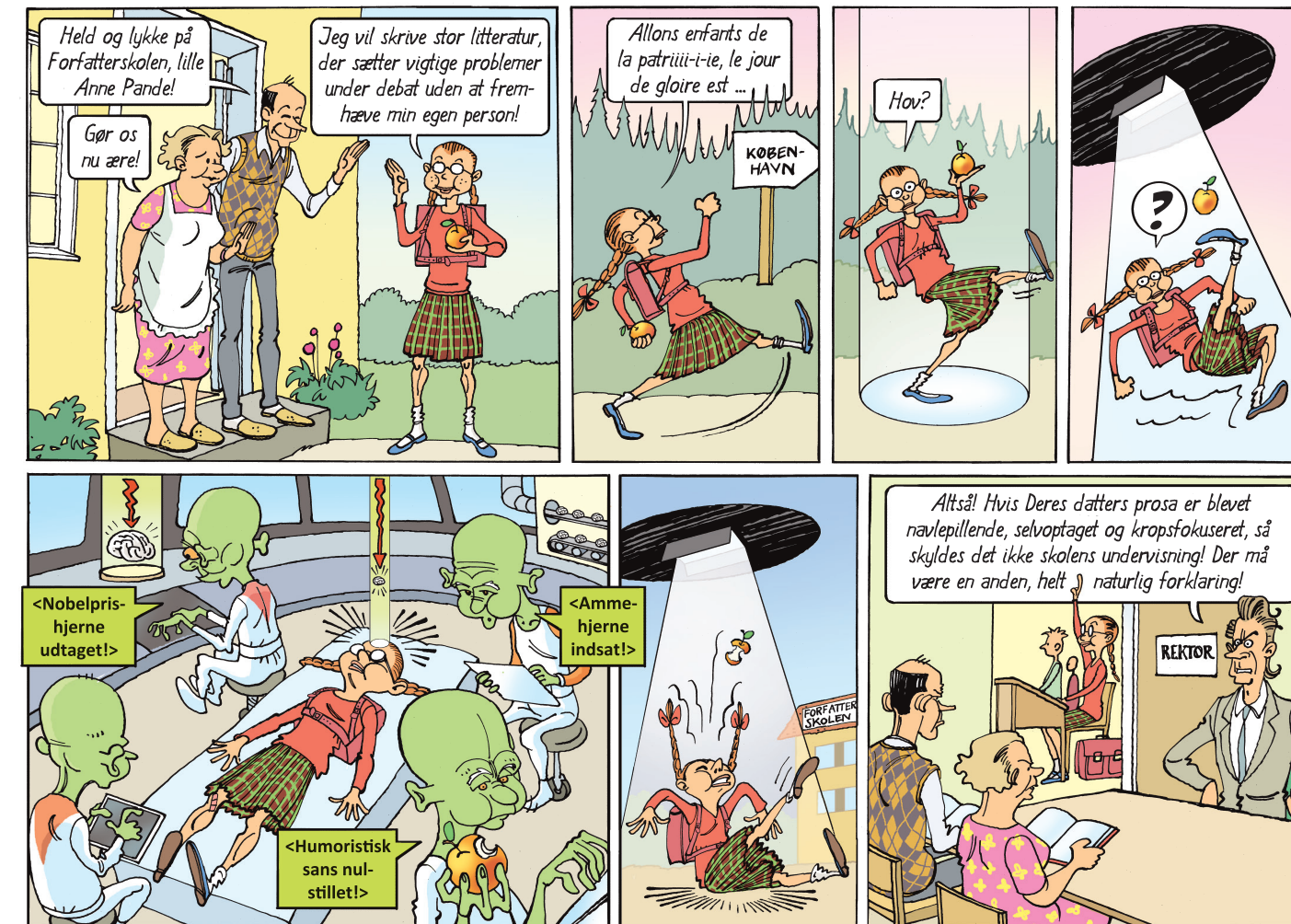
Den 31. januar var det forfatter Kim Leines tur til at blive inviteret til skideballe eller scones på forlaget blot for at blive overrasket af sin redaktør, den samlede danske presse og priskomiteén for De Gyldne Laurbær. Hans roman »Profeterne

i Evighedsfjorden« havde åbenbart sikret ham en jordskredssejr ikke set større siden Nixons sejr over McGovern i 1972. Jeg havde ellers gjort plads på pokalhylden efter udgivelsen af min politiske thriller, »Invasion of the Policy Snatchers«, der handler om en rød regering, der stjæler og gennemfører sin blå forgængers politik. Men desværre blev restoplaget makuleret få måneder efter udgivelsen »for at snitte forretningen til,« som

Kommakrigen kort fortalt.

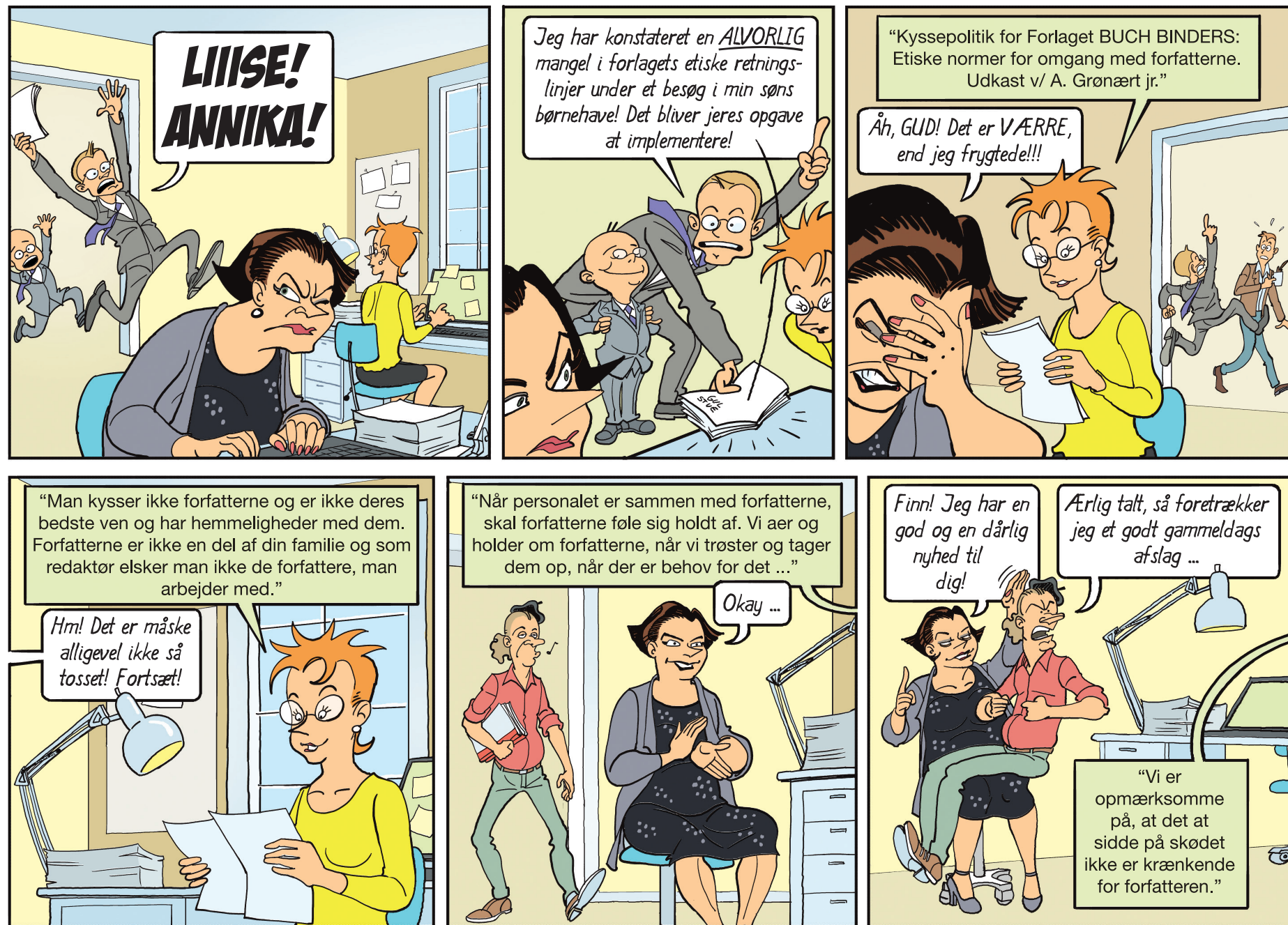
I foråret 2015 chokerede litteraten Mette Høeg med en kritisk bredsider i Weekendavisen, hvor hun betegnede tidens kvindelige, danske litteratur som en »mavesur og aggressiv fremførelse af politisk korrekte, kedsommelige og forudsigelige queer-, gender-, racisme- og feminisemesynspunkter.« Forfatterskolen kritiserede hun for at være domineret af en komisk overfladisk og selvoptaget diskurs og optage uforholdsvis mange flittige og stræbsomme piger og lære dem et særligt sprog. Hendes kritik blev pure afvist, hvorfor vi satte os for at finde forklaringen.

til færre udlån, skrev cand.mag i nordisk sprog og litteratur samt filosofi **Lise Vandborg** på Litteratursiden.dk

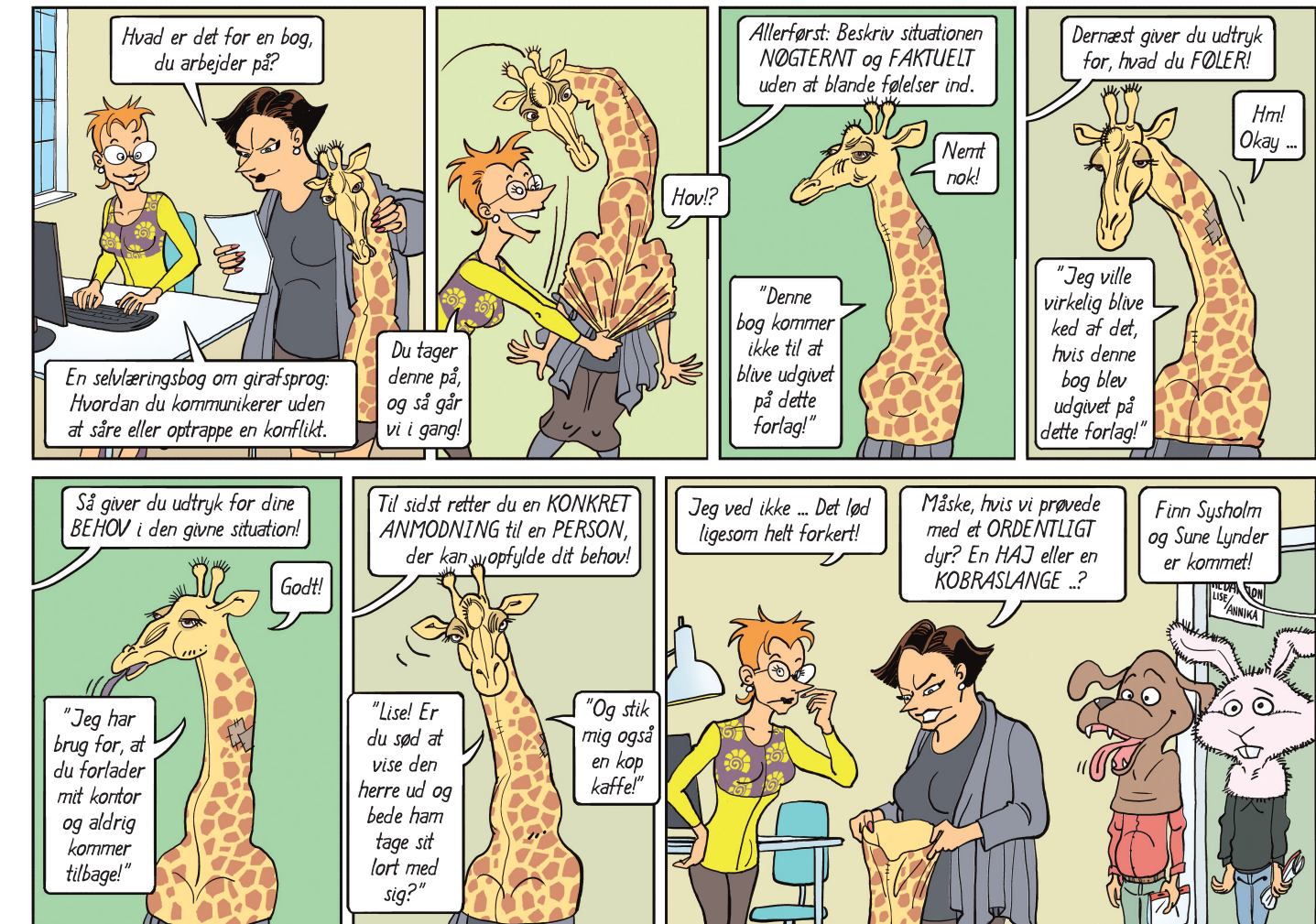
I juni faldt den borgerlige SR-regering, og vi fik en ny borgerlig V-regering. Den skrækelige **Bertel Haarder** blev ny kulturminister i stedet for den elskelige Marianne Jelved, der ellers lige var kommet så godt i gang med at dele småbeløb ud til kulturprojekter i kommunerne. Politikens **Camilla Stockmann**

skrev med henvisning til Haarders alder, at »det politiske hverv som kulturminister var nu blevet »en retrætepost«, hvor regeringen var begyndt at placere sine ældste medlemmer.« Godt brølt. Hvor hans forgænger med stor dygtighed havde skaffet mere kultur for få eller næsten ingen penge, fik Bertel Haarder nu den utaknemmelige opgave at »skaffe mere kultur for færre penge«. Efter, at det i årtier havde været et fastslået dogme i forlags-

Der er mig bekendt ingen danske forlag, der har en kyssepolitik, men med den hastighed, udviklingen går, sker det nok snart.

Annika forsøger sig med girafspråk, men på en eller anden måde skinner hendes personlighed igennem det plettede ydre.

Det morede avisens mangeårige chefredaktør, **Anne Knudsen**.

Også **Danske Spil** tabte 1,5 millioner, fordi ingen havde kunnet forudse, at det ville gå så galt. Nu spæde alle kommentatorer, at økonomien ville ryge ned i et sort hul, og at 3. verdenskrig ville bryde ud ugen efter. Og valgsystemet måtte laves om. Det var nemlig designet ligesom i EU, hvor små stater som Danmark og Cypren med vilje tildeles flere mandater i EU-par-

lamentet, end befolkningstallet tilsiger – men hvor det i EU er et fair princip, der sikrer små stater mod de stores dominans, er det i USA bare dumt og udemokratisk.